

AGRONOMAM, PROFESORAM LAIMONIM JURŠEVSKIM – 90

(14.01.1925. – 18.11.2008.)

Laimonis Jurševskis dzimis 1925. gada 14. janvārī lauksaimnieku ģimenē, un visu mūžu arī palicis uzticīgs lauksaimniecībai. Viņa bērnība pagājusi Bauskas apriņķa Iecavas pagasta „Lielstungās” – lauku vidē un darot lauku darbus, tāpēc pēc Iecavas pamatskolas Laimonis dodas mācīties uz Mežotnes lauksaimniecības vidusskolu. Taču to pabeigt neizdodas, jo kara vētras arī Laimonim liek uzvilkt karavīra tērpu. Kaut arī Laimonis tika iesaukts Sarkanajā armijā, tas nepaglāba viņa vecākus no jaunās varas represijām. Pēc demobilizācijas turpinātas mācības nu jau Saulaines lauksaimniecības tehnikumā, uz kuru pārcelta bijusī Mežotnes lauksaimniecības vidusskola, un pēc tam Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Agronomijas fakultātē, kuru absolvējis 1954. gadā. Tad seko agronomiskā darbība tā laika Jelgavas Mašīnu traktoru stacijā (MTS) un Jelgavas Lauksaimniecības inspekcijā, bet no 1959. gada viss turpmākais dzīves ceļš ir saistīts ar Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju, tagad – universitāti. Agronomijas fakultātes Augkopības katedrā Laimonis Jurševskis veidojas un top par nopietnu zinātnieku un iekļūst arī atsaucīgu pedagogu, iziedams visus hierarhijas pakāpienus no asistenta līdz profesoram.

Augkopības katedrā Laimoņa Jurševska pedagoģiskā un zinātniskā darbība gāja roku rokā, ar vienotu mērķi un uzdevumu: augstskolas pasniedzējam ir jābūt aktīvam zinātniekam, zinātniskajā darbā jāiesaista arī studenti un lekcijās ne tikai jāsniedz jaunākās zinātniskās atziņas, bet arī tās jāizvērtē. Tāpēc viņa lekciju uzskates materiālos vienmēr bija vissvaigākā informācija un par attiecīgām tēmām arī ļoti daudz paša pētījumu rezultāti.

Laimonis Jurševskis 1966. gadā sekmīgi aizstāv Lauksaimniecības zinātņu kandidāta disertāciju par dzelteno lupīnu kā lopbarības un zaļmēslojuma kultūraugu smilts augsnēs. Turpmākā viņa zinātniskā darbība ir saistīta ar graudkopības jautājumiem. Atbilstoši sava laika materiāli tehniskajām iespējām, Laimonis Jurševskis bijis daudzu agrotehnisko jauninājumu aizsācējs un aktīvs propagandists agronomu vidē. Viņš ir intensīvo labību audzēšanas tehnoloģiju pionieris Latvijā. Viņa plašās zināšanas un paša pētījumu rezultāti apkopoti daudzās publikācijās un vairākās mācību grāmatās.

Bez mācību un zinātniskās darbības Laimonis Jurševskis bija viens no Latvijas Agronomu biedrības atjaunotājiem 1988. gadā un ilggadējs tās valdes loceklis. Viņš nemītīgi uzturēja ciešus kontaktus ar agronomu sabiedrību un centās, lai jaunākās atziņas tiktu ieviestas arī praksē.

Ilgajos pasniedzēja darba gados, ievadot augstākajās zinībās jau savu bijušo studentu nākamo paaudzi, viņš bija arī agronomu dzimtu pēctecības veidotājs. Profesora atbalsts, padoms un rosinošās diskusijas pavadīja vai ikkatru agronomijas nozares topošo speciālistu un zinātnieku.

LLU Lauksaimniecības fakultātes vārdā Antons Ruža

ZEMKOPĪBAS ZINĀTNIEKAM, PROFESORAM JEVGĒNIJAM RUBENIM – 90

(25.10.1925.– 18.04.2005.)

Jevgēnijs Rubenis dzimis 1925. gada 25. oktobrī Daugavpils apriņķī, Asūnes pagastā.

1950. gadā ar izcilību beidzis Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Agronomijas fakultāti. Viengadīgās aspirantūras laikā Voronežas lauksaimniecības institūta profesora, lauksaimniecības zinātņu doktora Vasīlija Kvasņikova vadībā apkopojis savus no 1951. līdz 1954. gadam veiktos pētījumus un 1955. gadā aizstāvējis disertāciju, iegūstot lauksaimniecības zinātņu kandidāta grādu. 1975. gadā aizstāvējis lauksaimniecības zinātņu doktora grādu, kuru PSRS Augstākā atestācijas komisija apstiprinājusi 1976. gadā. Minētais zinātniskais grāds 1992. gadā pielīdzināts Latvijas Republikas lauksaimniecības habilitētā doktora grādam. Strādājis Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Zemkopības (Laukkopības) katedrā par asistentu (1950.–1956. g.), vecāko pasniedzēju (1956.–1958. g.), docentu (1958.–1972. g., 1974.–1976. g.), vecāko zinātnisko līdzstrādnieku (1972.–1974. g.), bet no 1976. gada līdz mūža beigām par profesoru.